Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2020. gada 22. septembrī*

Apelācija – Valsts atbalsts – LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts – LESD 11. un 194. pants – *Euratom* līguma 1. pants, 2. panta c) punkts un 106.a panta 3. punkts – Atbalsts, kas paredzēts *Hinkley Point C* (Apvienotā Karaliste) atomelektrostacijai – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu – Kopīgu interešu mērķis – Eiropas Savienības mērķi vides jomā – Vides aizsardzības, "piesārņotājs maksā", piesardzības un ilgtspējas principi – Attiecīgās saimnieciskās darbības noteikšana – Tirgus nepilnība – Atbalsta samērīgums – Ieguldījumu vai darbības atbalsts – Atbalsta elementu noteikšana – Paziņojums par garantijām

Lietā C-594/18 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2018. gada 21. septembrī iesniedza

Austrijas Republika, ko sākotnēji pārstāvēja *G. Hesse*, vēlāk – *F. Koppensteiner* un *M. Klamert*, pārstāvji, kuriem palīdz *H. Kristoferitsch*, *Rechtsanwalt*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējās lietas dalībnieces:

Eiropas Komisija, ko pārstāv *É. Gippini Fournier* un *T. Maxian Rusche*, kā arī *P. Němečková* un *K. Herrmann*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē,

Čehijas Republika, ko pārstāv *M. Smolek*, *J. Vláčil*, *T. Müller* un *I. Gavrilová*, pārstāvji,

Francijas Republika, ko sākotnēji pārstāvēja *D. Colas* un *P. Dodeller*, vēlāk – *P. Dodeller* un *T. Stehelin*, pārstāvji,

Luksemburgas Lielhercogiste, ko sākotnēji pārstāvēja *D. Holderer*, vēlāk – *T. Uri*, pārstāvji, kuriem palīdz *P. Kinsch*, advokāts,

Ungārija, ko pārstāv *M. Z. Fehér*, pārstāvis, kam palīdz *P. Nagy*, *ügyvéd*,

Polijas Republika, ko pārstāv *B. Majczyna*, pārstāvis,

Slovākijas Republika, ko pārstāv *B. Ricziová*, pārstāve,

* Tiesvedības valoda – vācu.

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko pārstāv *Z. Lavery* un *S. Brandon*, pārstāvji, kuriem palīdz *A. Robertson*, *QC*, un *T. Johnston*, *barrister*,

personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē,

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietniece R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], palātu priekšsēdētāji A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], A. Prehala [*A. Prechal*], M. Vilars [*M. Vilaras*], M. Safjans [*M. Safjan*], S. Rodins [*S. Rodin*], L. S. Rosi [*L. S. Rossi*] un I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*] (referents), tiesneši T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], K. Toadere [*C. Toader*], D. Švābi [*D. Šváby*], K. Jirimēe [*K. Jürimäe*], K. Likurgs [*C. Lycourgos*] un N. Pisarra [*N. Piçarra*],

ģenerāladvokāts: Dž. Hogans [*G. Hogan*],

sekretāre: M. Krauzenbeka [*M. Krausenböck*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2020. gada 28. janvāra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2020. gada 7. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar apelācijas sūdzību Austrijas Republika lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2018. gada 12. jūlija spriedumu Austrija/Komisija (T-356/15, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums", EU:T:2018:439), ar kuru Vispārējā tiesa ir noraidījusi tās prasību atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2015/658 (2014. gada 8. oktobris) par atbalsta pasākumu SA.34947 (2013/C) (ex 2013/N), ko Apvienotā Karaliste plāno īstenot, lai atbalstītu *Hinkley Point C* atomelektrostaciju (OV 2015, L 109, 44. lpp., turpmāk tekstā – "strīdīgais lēmums"), kurā Eiropas Komisija konstatēja, ka šis atbalsta pasākums ir saderīgs ar iekšējo tirgu LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē, un atļāva to īstenot.

Tiesvedības priekšvēsture

2 2013. gada 22. oktobrī Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste paziņoja par trim pasākumiem (turpmāk tekstā – "attiecīgie pasākumi") atomelektrostacijas *Hinkley Point C* (turpmāk tekstā – "*Hinkley Point C*") atbalstam. Labuma guvējs no attiecīgajiem pasākumiem ir sabiedrība *NNB Generation Company Limited* (turpmāk tekstā – "*NNBG*"), kas ir *EDF Energy plc* (turpmāk tekstā – "*EDF*") meitasuzņēmums.

3 Pirmais no attiecīgajiem pasākumiem ir finanšu līgums par starpību, kurš noslēgts starp *NNBG* un *Low Carbon Contracts Ltd* – struktūru, kura finansējama, nosakot likumisku pienākumu, kas ir solidāri saistošs visiem licencētajiem elektroenerģijas piegādātājiem, – un kura mērķis ir garantēt *NNBG* elektroenerģijas pārdošanas cenu stabilitāti *Hinkley Point C* ekspluatācijas posmā. Otrais pasākums ir vienošanās starp Apvienotās Karalistes valsts sekretāru enerģētikas jomā un klimata pārmaiņu jautājumos un *NNBG* ieguldītājiem, kura papildina finanšu līgumu par starpību un kurā ir paredzēts, ka tad, ja pēc *Hinkley Point C* atomelektrostacijas priekšlaicīgas slēgšanas politisku iemeslu dēļ *Low Carbon Contracts* neizpilda savu pienākumu veikt kompensācijas maksājumu *NNBG* ieguldītājiem,

attiecīgais valsts sekretārs izmaksās kompensāciju ieguldītājiem. Tajā ir paredzēti arī ienākumu sadales mehānismi. Trešais pasākums ir Apvienotās Karalistes kredītgarantija par *NNBG* emitējamajām obligācijām, kas garantē atbilstošā parāda pamatsummas un procentu savlaicīgu samaksu.

4 2013. gada 18. decembrī Eiropas Komisija nolēma sākt formālu izmeklēšanas procedūru par attiecīgajiem pasākumiem. Šis lēmums tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 2014. gada 7. martā (OV 2014, C 69, 60. lpp.).

5 2014. gada 8. oktobrī Komisija pieņēma strīdīgo lēmumu, kura 7. iedaļā tā norādīja, ka attiecīgie pasākumi ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. Šī lēmuma 9. un 10. iedaļā Komisija vērtēja, vai šos pasākumus var atzīt par saderīgiem ar iekšējo tirgu, piemērojot LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, un secināja, kas tie var tikt atzīti par tādiem. Minētā lēmuma 1. panta pirmā daļa ir formulēta šādi:

"Atbalsts *Hinkley Point C* Finanšu līguma par starpību, valsts ministra vienošanās un kredītgarantijas veidā, kā arī visi ar to saistītie elementi, ko Apvienotā Karaliste plāno īstenot, ir saderīgi ar iekšējo tirgu [LESD] 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta nozīmē."

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

6 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 6. jūlijā, Austrijas Republika ir cēlusi prasību atcelt strīdīgo lēmumu.

7 Luksemburgas Lielhercogistei tika atļauts iestāties lietā Austrijas Republikas prasījumu atbalstam, savukārt Čehijas Republikai, Francijas Republikai, Ungārijai, Polijas Republikai, Rumānijai, Slovākijas Republikai un Apvienotajai Karalistei tika atļauts iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam.

8 Pārmetot Komisijai, ka tā ir atzinusi, ka attiecīgie pasākumi ir saderīgi ar iekšējo tirgu LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē, Austrijas Republika savas prasības pamatojumam izvirzīja desmit pamatus.

9 Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa, noraidījusi šos desmit pamatus, noraidīja prasību.

Lietas dalībnieku prasījumi Tiesā

10 Apelācijas sūdzībā Austrijas Republika lūdz Tiesu:

– pilnībā atcelt pārsūdzēto spriedumu,

– apmierināt prasību atcelt strīdīgo lēmumu,

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un

– piespriest visām personām, kas iestājušās lietā pirmajā instancē un kas piedalās apelācijas tiesvedībā, segt savus tiesāšanās izdevumus pašām.

11 Luksemburgas Lielhercogiste lūdz Tiesu:

– pilnībā apmierināt apelācijas sūdzību un pilnībā atcelt pārsūdzēto spriedumu,

– pilnībā apmierināt prasību atcelt strīdīgo lēmumu un

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

12 Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

– noraidīt apelācijas sūdzību un

– piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

13 Čehijas Republika, Francijas Republika, Ungārija, Polijas Republika, Slovākijas Republika un Apvienotā Karaliste lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību.

Par apelācijas sūdzību

Par pirmo pamatu

14 Ar pirmo pamatu Austrijas Republika apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, ciktāl tā nav konstatējusi, ka jaunas atomelektrostacijas būvniecība nav kopīgo interešu mērķis.

Par pirmā pamata pirmo daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

15 Austrijas Republika, kuru atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 79. un nākamajos punktos ir noraidījusi tās argumentus, kuru mērķis bija apstrīdēt Komisijas vērtējumu, kurš izklāstīts strīdīgā lēmuma 374. apsvērumā un saskaņā ar kuru kodolenerģētikas veicināšana ir kopīgo interešu mērķis. Lai pieņemtu šādu lēmumu, Vispārējā tiesa esot kļūdaini balstījusies uz principu, ka, lai novērtētu, vai kodolenerģētikas veicināšana ir mērķis, kuru dalībvalstis var sasniegt ar valsts atbalsta palīdzību, jautājums ir nevis par to, vai šis mērķis atbilst visu dalībvalstu vai lielākās daļas dalībvalstu interesēm, bet gan par to, vai runa ir par sabiedrības interesēm, nevis tikai par atbalsta saņēmēja privātām interesēm.

16 Šādi rīkodamās, Vispārējā tiesa esot atkāpusies no Komisijas prakses un dominējošās judikatūras saistībā ar LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta piemērošanu, saskaņā ar kurām ikvienam atbalstam principā ir jābūt vērstam uz kopīgo interešu mērķi vai pat Savienības kopīgo interešu mērķi, proti, interesēm, kas atbilst visu dalībvalstu kopīgām interesēm.

17 Komisija, Čehijas Republika, Francijas Republika, Ungārija, Polijas Republika, Slovākijas Republika un Apvienotā Karaliste uzskata, ka šī pirmā pamata daļa nav pamatota.

– Tiesas vērtējums

18 Saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta formulējumu par saderīgiem ar iekšējo tirgu var uzskatīt atbalsta pasākumus, kas veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu ekonomisko reģionu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāda nelabvēlīga iespaida uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopīgām interesēm.

19 Tādējādi, lai valsts atbalstu varētu uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu saskaņā ar šo tiesību normu, tam ir jāatbilst diviem nosacījumiem, no kuriem pirmais – tam ir jāatvieglo konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu ekonomisko reģionu attīstība, savukārt otrais, kas formulēts noliedzoši, – šis atbalsts nedrīkst iespaidot tirdzniecības apstākļus tādējādi, ka tas būtu pretēji kopīgām interesēm.

20 Atšķirībā no LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkta, kurā ir paredzēts, ka par saderīgu ar iekšējo tirgu var tikt atzīts atbalsts, kas veicina kāda svarīga projekta īstenojumu visas Eiropas interesēs vai novērst nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts tautsaimniecībā, LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā atbalsta saderība tātad nav pakļauta nosacījumam, ka tam ir jābūt vērstam uz kopīgo interešu mērķi, neskarot apstākli, ka Komisijas šajā ziņā pieņemtajiem lēmumiem ir jānodrošina Savienības tiesību ievērošana.

21 Pretēji tam, ko apgalvo Austrijas Republika, Tiesa šīs dalībvalsts minētajos spriedumos nav pamatojusies uz nosacījumu, saskaņā ar kuru atbalstam ir jātiecas sasniegt kopīgu interešu mērķi. Proti, 1980. gada 17. septembra spriedumā *Philip Morris Holland*/Komisija (730/79, EU:C:1980:209, 24.–26. punkts), 1987. gada 24. februāra spriedumā *Deufil*/Komisija (310/85, EU:C:1987:96, 18. punkts) un 2002. gada 19. septembra spriedumā Spānija/Komisija (C-113/00, EU:C:2002:507, 67. punkts), lai gan Tiesa būtībā ir norādījusi, ka Komisijai ir rīcības brīvība, kuras īstenošana ietver sarežģītus ekonomiska vai sociāla rakstura vērtējumus (skat. spriedumu, 2016. gada 8. marts, Grieķija/Komisija, C-431/14 P, EU:C:2016:145, 68. punkts), kas ir jāveic Savienības kontekstā, Tiesa, kā to ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumu 65.–71. punktā, nav nospriedusi, ka Komisijai būtu jāpārbauda, vai plānotajam atbalstam ir kopīgu interešu mērķis.

22 Attiecībā uz Komisijas praksi ir jānorāda, ka Nostādnes par valsts atbalstu pētniecībai, izstrādei un inovācijai (OV 2014, C 198, 1. lpp.), Pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai 2014.–2020. gadam (OV 2014, C 200, 1. lpp.), [Eiropas Savienības] pamatnostādnes valsts atbalsta noteikumu piemērošanai attiecībā uz platjoslas tīklu ātru izvēršanu (OV 2013, C 25, 1. lpp.), kā arī Reģionālā atbalsta pamatnostādnes 2014.–2020. gadam (OV 2013, C 209, 1. lpp.), uz kurām atsaukusies Austrijas Republika, nav piemērojamas attiecīgajiem pasākumiem, jo neviens no šiem instrumentiem neattiecas uz atbalstu atomelektrostacijas darbībai.

23 Turklāt Austrijas Republika atsaucas uz Komisijas dokumentu ar nosaukumu "Kopīgi principi valsts atbalsta saderības ekonomiskajam novērtējumam saskaņā ar 87. panta 3. punktu", kurā ir paredzēta analīzes metode, kuras pirmajā posmā ir noskaidrojams, vai attiecīgajam atbalstam ir skaidri definēts kopīgu interešu mērķis.

24 Tomēr, pat ja tiktu pieņemts, ka šāds dokuments varētu tikt uztverts kā nostādnes vai paziņojums, no kuriem Komisija principā nevar atkāpties, citādi tā attiecīgā gadījumā varētu tikt sodīta par tādu vispārējo tiesību principu pārkāpumu kā vienlīdzīgas attieksmes princips un tiesiskās drošības princips (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 8. marts, Grieķija/Komisija, C-431/14 P, EU:C:2016:145, 69. punkts un tajā minētā judikatūra), ir jāsecina, ka ar šiem instrumentiem tā katrā ziņā nevar nepamatoti samazināt LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta tvērumu, paredzot šīs tiesību normas piemērošanu veidā, kurš nav saderīgs ar to, kas ir izklāstīts šī sprieduma 20. punktā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 11. septembris, Vācija u.c./*Kronofrance*, C-75/05 P un C-80/05 P, EU:C:2008:482, 65. punkts).

25 Turklāt, ciktāl Austrijas Republika pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir atkāpusies no Komisijas lēmumpieņemšanas prakses, ir jāatgādina – tas, vai atbalsts atbilst LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzētajiem piemērošanas nosacījumiem, ir jāizvērtē tieši no šīs tiesību normas skatpunkta, nevis ņemot vērā agrāku Komisijas praksi (spriedums, 2011. gada 21. jūlijs, *Freistaat Sachsen* un *Land Sachsen-Anhalt*/Komisija, C-459/10 P, nav publicēts, EU:C:2011:515, 38. punkts).

26 Tā kā LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā nav prasīts, ka plānotajam atbalstam, lai tas tiktu atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu, jābūt vērstam uz kopīgu interešu mērķi, pirmā pamata pirmā daļa nav pamatota.

Par pirmā pamata otro daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

27 Austrijas Republika, kuru atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 97. punktā ir konstatējusi – "ņemot vērā *Euratom* līguma 1. panta otro daļu un 2. panta c) punktu, [..] Komisija nav pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka Apvienotajai Karalistei bija tiesības noteikt kodolenerģētikas veicināšanu un, konkrētāk, stimulēšanu uz jaunas kodolenerģijas ražošanas jaudas nodrošināšanu par sabiedrības interešu mērķi LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē".

28 Šajā ziņā tā apgalvo, ka kodolenerģētikas veicināšanas mērķis, izmantojot atbalstu atomelektrostaciju būvniecībai, neizriet no *Euratom* līguma un to neatbalsta visas dalībvalstis. Nedz *Euratom* līguma 2. panta c) punktā, nedz kādā citā šī līguma normā neesot minēts valsts atbalsts ieguldījumiem kodolenerģētikā un atomelektrostaciju būvniecībai. Vispārējā tiesa esot selektīvi interpretējusi šo *Euratom* līguma 2. panta c) punktu, neņemot vērā to, ka šī tiesību norma attiecas nevis uz jaunas kodolenerģijas ražošanas jaudas izveidi, bet gan uz "galveno iekārtu" izveidi, kā arī "kodolenerģētikas attīstību". Līdz ar to kodolenerģētikas veicināšana, runājot par atbalstu jaunas ražošanas jaudas radīšanai, neatbilstot nedz kopīgām interesēm, nedz Savienības vispārējām interesēm.

29 Komisija, Čehijas Republika, Francijas Republika, Ungārija, Polijas Republika, Slovākijas Republika un Apvienotā Karaliste apgalvo, ka šī pirmā pamata daļa nav pamatota.

– Tiesas vērtējums

30 Kā izriet no pirmā pamata pirmās daļas pārbaudes, LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā atbalsta saderība saskaņā ar šo tiesību normu nav pakļauta nosacījumam, ka paredzētajam atbalstam būtu kopīgu interešu mērķis. Šī iemesla dēļ arī pirmā pamata otrā daļa ir nepamatota.

31 Turklāt šī daļa arī nevar tikt apmierināta, ciktāl ar to tiek apgalvots, ka *Euratom* līgums nepieļauj, ka valsts atbalsta piešķiršana atomelektrostaciju būvniecībai vai jaunas kodolenerģijas ražošanas jaudas radīšanai būtu atļauta saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

32 Proti, pirmkārt, ir jānorāda, ka *Euratom* līgumam un LESD ir vienāds juridiskais spēks, kā par to liecina *Euratom* līguma 106.a panta 3. punkts, saskaņā ar kuru Līguma par Eiropas Savienību un LESD normās nav paredzētas atkāpes no *Euratom* līguma normām. Kā secinājumu 37. un 38. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts, tā kā *Euratom* līgums ir nozares līgums, kura mērķis ir kodolenerģētikas attīstība, savukārt LESD ir daudz plašāki mērķi un ar to Savienībai ir piešķirta plašāka kompetence daudzās jomās un nozarēs, LESD normas ir piemērojamas kodolenerģētikas nozarē, ja *Euratom* līgumā nav specifisku noteikumu. Līdz ar to, tā kā *Euratom* līgumā nav ietverti noteikumi valsts atbalsta jomā, LESD 107. pants šajā nozarē var būt piemērojams, kā Vispārējā tiesa to pamatoti ir konstatējusi pārsūdzētā sprieduma 73. punktā.

33 Otrkārt, *Euratom* līguma preambulā ir noteikts, ka tā mērķis ir radīt apstākļus spēcīgas kodolenerģētikas rūpniecības attīstībai, un tā 1. panta otrajā daļā ir paredzēts, ka "Kopienas uzdevums ir veicināt dalībvalstu dzīves līmeņa celšanos un izvērst ciešākas attiecības ar citām valstīm, radot nepieciešamos apstākļus kodolenerģētikas rūpniecības nozaru straujai izveidei un izaugsmei". Savukārt šī līguma 2. panta c) punktā ir noteikts, ka, lai veiktu šo uzdevumu, Kopiena "atvieglo investīcijas un, īpaši sekmējot uzņēmumu ieguldījumus, nodrošina ar galvenajām būvēm un iekārtām, kuras vajadzīgas, lai Kopienā attīstītu kodolenerģētiku". Turklāt minētā līguma 40. un 41. pants, lasot tos kopā ar II pielikuma 11. punktu, kas attiecas uz ieguldījumiem kodolenerģētikas jomā, parāda, ka tajā ir paredzēti ieguldījumi jaunās iekārtās vai visu veidu un visu izmantošanas veidu kodolreaktoru

aizstāšana. No tā izriet, ka *Euratom* līguma mērķi ietver atomelektrostaciju būvniecību vai jaunas kodolenerģijas ražošanas jaudas radīšanu un ka līdz ar to valsts atbalsta piešķiršana tām nav pretrunā šiem mērķiem.

Par pirmā pamata trešo daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

34 Austrijas Republika, kuru atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 517. punktā ir noraidījusi tās argumentu, saskaņā ar kuru vides aizsardzības, piesardzības, "piesārņotājs maksā" un ilgtspējas principi nepieļauj, ka tiek piešķirts valsts atbalsts atomelektrostacijas būvniecībai vai ekspluatācijai, jo šāda interpretācija neatbilstot *Euratom* līguma 106.a panta 3. punktam.

35 Šādi lemjot, Vispārējā tiesa esot nonākusi pretrunā pati saviem apsvērumiem, kas ietverti pārsūdzētā sprieduma 72. punktā, saskaņā ar kuriem *Euratom* līguma normas ir speciālas normas salīdzinājumā ar LESD normām, noliedzot pienākumu ņemt vērā tā mērķus, nepaskaidrojot, no kura *Euratom* līguma noteikuma tie atkāpjas.

36 Tā kā tiek uzskatīts, ka LESD 107. pants ir piemērojams tādam valsts atbalstam kā attiecīgie pasākumi, esot jāpiemēro arī citi LESD noteikumi, kuros ir noteikti tādi mērķi kā LESD 11. un 194. pantā minētā vides aizsardzība, un to prasības ir jāņem vērā Komisijai. Tā kā *Euratom* līgums nesniedz īpašu instrumentu vides aizsardzības un veselības aizsardzības mērķu sasniegšanai, Vispārējai tiesai esot bijuši jāņem vērā šie mērķi un – saistībā ar tiem – piesardzības princips, princips "piesārņotājs maksā" un ilgtspējas princips, lai novērtētu, vai attiecīgajiem pasākumiem ir kopīgu interešu mērķis, ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 37. pantu un Tiesas judikatūru, saskaņā ar kuru veselības aizsardzība un vides aizsardzība ir būtiski mērķi.

37 Savā replikas rakstā Austrijas Republika piebilst, ka *Euratom* līguma 2. pantā noteiktais mērķis attīstīt kodolenerģētiku ir jāpiemēro saskaņā ar Savienības tiesību normām, it īpaši LESD normām. Šis pants, kā to ir interpretējusi Vispārējā tiesa, esot pretrunā LESD mērķiem veicināt energoefektivitāti un jaunu un atjaunojamu enerģijas avotu attīstību, vides un veselības aizsardzību, "piesārņotājs maksā" principu, piesardzības principu un ilgtspējas principu.

38 Komisija, Čehijas Republika, Francijas Republika, Ungārija, Polijas Republika, Slovākijas Republika un Apvienotā Karaliste uzskata, ka šī pirmā pamata daļa nav pamatota.

– Tiesas vērtējums

39 Tā kā LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā atbalsta saderība saskaņā ar šo tiesību normu nav pakļauta nosacījumam, ka paredzētajam atbalstam ir kopīgu interešu mērķis, kā tas izriet no pirmā pamata pirmās daļas pārbaudes, šī pamata trešā daļa arī nav pamatota, ciktāl Austrijas Republika, ko atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, ar to pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav ievērojusi šo tiesību normu, neņemot vērā vides aizsardzības, piesardzības, "piesārņotājs maksā" un ilgtspējas principus, lai izvērtētu, vai attiecīgajiem pasākumiem ir kopīgu interešu mērķis.

40 Turklāt, ciktāl ar šo pirmā pamata daļu Austrijas Republika būtībā apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, jo tā, pamatojoties uz *Euratom* līguma 106.a panta 3. punktu, ir noraidījusi tās argumentu, saskaņā ar kuru vides aizsardzības, piesardzības, "piesārņotājs maksā" un ilgtspējas principi nepieļauj piešķirt valsts atbalstu atomelektrostacijas būvniecībai vai ekspluatācijai, ir jānorāda, ka šādi principi šajā līgumā nav norādīti. Saistībā ar vides aizsardzību minētā līguma III nodaļā "Veselības aizsardzība un darba drošība" ir ietvertas tikai tiesību normas, kas tostarp attiecas uz

pamatstandartiem attiecībā uz sabiedrības un darba ņēmēju veselības aizsardzību pret draudiem, ko rada jonizējošais starojums, par gaisa, ūdens un augsnes radioaktivitātes līmeņa pastāvīgu kontroli, kā arī pamatstandartu ievērošanas kontroli. Konkrēti, šī paša līguma 37. panta pirmajā daļā ir paredzēts – "katra dalībvalsts sniedz Komisijai šādus vispārīgus datus par visiem plāniem attiecībā uz radioaktīvo atkritumu apglabāšanu jebkādā formā, lai būtu iespējams noteikt, vai šādu plānu īstenošana varētu radīt ūdens, augsnes vai gaisa telpas radioaktīvu piesārņojumu citā dalībvalstī".

41 Tomēr ir jākonstatē, ka šajās tiesību normās nav izsmeļoši aplūkoti vides jautājumi, kas attiecas uz kodolenerģētikas nozari. Tādējādi *Euratom* līgums neliedz šajā nozarē piemērot Savienības tiesību normas vides jomā.

42 It īpaši, kā to būtībā apgalvo Austrijas Republika, kuru atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, ar *Euratom* līguma 106.a panta 3. punktu nevar tikt novērsta it īpaši Hartas 37. panta piemērošana, saskaņā ar kuru "augstam vides aizsardzības līmenim un vides kvalitātei jābūt integrētai Savienības politikā un jābūt nodrošinātai saskaņā ar ilgtspējīgas attīstības principu", LESD 11. panta piemērošana, saskaņā ar kuru, nosakot un īstenojot Savienības politiku un darbības, tajās jāparedz vides aizsardzības prasības, lai veicinātu noturīgu attīstību, un LESD 194. panta 1. punkta piemērošana, saskaņā ar kuru Savienības politikas enerģētikas jomā ir jāņem vērā prasība saglabāt un uzlabot vidi. Līdz ar to šī prasība, kas izteikta gan Hartā, gan LESD, tāpat kā principi, uz kuriem atsaucas Austrijas Republika un kuri no tās izriet, ir piemērojami kodolenerģētikas nozarē (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2009. gada 27. oktobris, *ČEZ*, C-115/08, EU:C:2009:660, 87.–91. punkts).

43 Tas pats attiecas uz Savienības atvasināto tiesību normām vides jomā. Tādējādi uz atomelektrostacijām un citiem kodolreaktoriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV 2012, L 26, 1. lpp.) normas, saskaņā ar kurām noteiktiem projektiem ir jāveic ietekmes uz vidi novērtējums (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 29. jūlijs, *Inter-Environnement Wallonie* un *Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen*, C-411/17, EU:C:2019:622, 76. punkts).

44 Turklāt Tiesa jau ir nospriedusi, ka valsts atbalsts, ar kuru tiek pārkāptas Savienības tiesību normas vai vispārējie principi, nevar tikt atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 15. aprīlis, *Nuova Agricast*, C-390/06, EU:C:2008:224, 50. un 51. punkts).

45 No tā izriet, ka, tā kā LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts ir piemērojams valsts atbalstam kodolenerģētikas nozarē, uz kuru attiecas *Euratom* līgums, par labu saimnieciskajai darbībai, kas veicama šajā nozarē, sniegtais valsts atbalsts, kura pārbaudē tiek atklāts, ka ar to tiek pārkāptas Savienības tiesību normas vides jomā, nevar tikt atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu, piemērojot šo tiesību normu.

46 Līdz ar to Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 517. punktā ir kļūdaini noraidījusi Austrijas Republikas argumentu, saskaņā ar kuru vides aizsardzības, piesardzības, "piesārņotājs maksā" un ilgtspējas principi nepieļauj, ka tiek piešķirts valsts atbalsts atomelektrostacijas būvniecībai vai ekspluatācijai, jo šāda interpretācija būtu pretrunā *Euratom* līguma 106.a panta 3. punktam.

47 Tomēr ir jāatgādina, ka no pastāvīgās judikatūras izriet – ja Vispārējās tiesas sprieduma motīvu daļā ir pieļauts Savienības tiesību pārkāpums, bet tā rezolutīvā daļa ir balstīta uz citiem tiesību motīviem, apelācijas sūdzība ir jānoraida (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1992. gada 9. jūnijs, *Lestelle*/Komisija, C-30/91 P, EU:C:1992:252, 28. punkts; 2009. gada 26. marts, *SELEX Sistemi Integrati*/Komisija, C-113/07 P, EU:C:2009:191, 81. punkts, kā arī 2013. gada 18. jūlijs, Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518, 150. punkts).

48 Jānorāda, ka, pirmkārt, LESD 194. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā ir paredzēts, ka saistībā ar iekšējā tirgus izveidi vai darbību Savienības enerģētikas politikas mērķis ir nodrošināt enerģētikas tirgus darbību un energoapgādes drošību Savienībā. Šajā sakarā Tiesa jau ir norādījusi, ka LESD

194. panta 1. punkta b) apakšpunktā energoapgādes drošība Savienībā ir identificēta kā viens no galvenajiem Savienības politikas mērķiem enerģētikas jomā (skat. spriedumu, 2019. gada 29. jūlijs, *Inter-Environnement Wallonie* un *Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen*, C-411/17, EU:C:2019:622, 156. punkts). Otrkārt, LESD 194. panta 2. punkta otrajā daļā ir paredzēts, ka Eiropas Parlamenta un Padomes veiktie pasākumi neietekmē dalībvalsts tiesības noteikt savu energoresursu izmantošanas nosacījumus, izvēli starp dažādiem enerģijas avotiem un energoapgādes vispārējo struktūru, neizslēdzot iespēju, ka šī izvēle var attiekties uz kodolenerģiju.

49 Tādējādi, tā kā saskaņā ar šīm LESD tiesību normām dalībvalstīm ir izvēles tiesības attiecībā uz kodolenerģētiku, ir konstatējams, ka šī sprieduma 33. punktā atgādinātie Savienības tiesību mērķi un principi vides jomā un *Euratom* līguma mērķi nav pretrunā un ka līdz ar to – pretēji tam, ko apgalvo Austrijas Republika, – vides aizsardzības, piesardzības, "piesārņotājs maksā" un ilgtspējas principi nevar tikt uzskatīti par tādiem, kas katrā ziņā nepieļauj, ka tiek piešķirts valsts atbalsts atomelektrostacijas būvniecībai vai ekspluatācijai.

50 No tā izriet, ka Vispārējās tiesas pieļautā tiesību kļūda, kas identificēta šī sprieduma 46. punktā, neietekmē tā 40. punktā minētā Austrijas Republikas argumenta noraidīšanas pamatotību un tādējādi neietekmē pārsūdzētā sprieduma rezolutīvo daļu, līdz ar to pirmā pamata trešā daļa šajā ziņā ir neiedarbīga.

51 Tādējādi pirmais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu

52 Ar otro pamatu Austrijas Republika apgalvo, ka attiecīgie pasākumi kļūdaini tika atzīti par saderīgiem ar iekšējo tirgu, piemērojot LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu. Proti, Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā esot nepareizi definējusi atbilstošo saimniecisko darbību šīs tiesību normas izpratnē un neesot pārbaudījusi tirgus nepilnības esamību.

Lietas dalībnieku argumenti

53 Šī pamata pirmajā daļā Austrijas Republika, kuru atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, pārmet Vispārējai tiesai, ka tā uzskatīja, ka atbalsta saderības pārbaude attiecas ne tik daudz uz atbalstīto saimniecisko darbību, bet drīzāk uz izvirzītajām sabiedrības interesēm, un tādējādi pārsūdzētā sprieduma 105. punktā norādīja, ka Komisija ir uzskatījusi, ka *Hinkley Point C* būvniecība ir vērsta uz saimnieciskās darbības attīstību LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē, lai gan šī iestāde strīdīgajā lēmumā neesot noteikusi ar attiecīgajiem pasākumiem atbalstītās darbības robežas un tādējādi esot pārkāpusi šo tiesību normu. Turklāt Vispārējā tiesa neesot izklāstījusi savu vērtējumu jautājumā par to, kāda ir šī darbība, tādējādi pārsūdzētajā spriedumā šajā ziņā trūkstot pamatojuma.

54 Ar otrā pamata otro daļu Austrijas Republika, kuru atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 139. un 144. punktā ir uzskatījusi, ka attiecīgā saimnieciskā darbība LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē ir kodolenerģētikas veicināšana, un tādējādi ir ierobežojusi atbalsta saderības pārbaudi.

55 Saimnieciskā darbība, kas esot bijusi jāņem vērā, lai novērtētu attiecīgo pasākumu saderību, šīs dalībvalsts ieskatā ir elektroenerģijas ražošana, ņemot vērā, ka jēdziens "saimnieciskā darbība" attiecas uz savstarpēji aizstājamu produktu ražotāju uzņēmumu grupu, ka Komisijas Regulā (ES) 2015/2282 (2015. gada 27. novembris), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 794/2004 attiecībā uz paziņošanas veidlapām un informācijas lapām (OV 2015, L 325, 1. lpp.), norāda ar *NACE* kodu uz šo darbības nozari, nevis uz atomelektrostacijām, ka atkāpes valsts atbalsta jomā ir jāinterpretē šauri, ka Komisijas Pamatnostādnēs par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai 2014.–2020. gadam ir paredzēts, ka atbalstam

atjaunojamiem energoresursiem ir jāsniedz ieguldījums šīs nozares attīstībā, un ka Komisija kopumā balsta savu vērtējumu, atsaucoties uz elektroenerģijas tirgu. Ja Vispārējā tiesa attiecīgos pasākumus būtu izvērtējusi, ņemot vērā to ieguldījumu elektroenerģijas ražošanas nozares attīstībā, tā būtu nonākusi pie cita secinājuma, it īpaši attiecībā uz jautājumu, vai atbalsts ir uzskatāms par pieļaujamu un samērīgu.

56 Otrā pamata trešajā daļā Austrijas Republika, kuru atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 151. un 240. punktā ir kļūdaini uzskatījusi, ka tirgus nepilnības esamība nav obligāts nosacījums atbalsta saderībai un ka šajā gadījumā bez Apvienotās Karalistes iejaukšanās ieguldījumi jaunas kodolenerģijas ražošanas jaudas nodrošināšanai nebūtu veikti laikus.

57 Komisija un Slovākijas Republika uzskata, ka pirmā daļa nav pieņemama. Komisija uzskata, ka šī daļa neatbilst prasībām, saskaņā ar kurām apelācijas sūdzībā ir precīzi jānorāda tie pārsūdzētā sprieduma punkti, kuri tiek kritizēti, un jāietver izvirzīto pamatu kopsavilkums, kas ir saprotams. Turklāt noteikti argumenti esot vērsti uz to, lai apstrīdētu strīdīgo lēmumu, nevis pārsūdzēto spriedumu. Slovākijas Republika uzskata, ka ar šo daļu tiek norādīts uz strīdīgajā lēmumā pieļautajiem pārkāpumiem, uz kuriem nevar atsaukties pēc savas ierosmes, vai – atkarībā no veida, kādā tā tiek saprasta, – tā ir tikai atkārtojums pirmajā instancē izvirzītajam argumentam.

58 Saistībā ar lietas būtību Komisija, Čehijas Republika, Francijas Republika, Ungārija, Polijas Republika, Slovākijas Republika un Apvienotā Karaliste apgalvo, ka otrais pamats nav pamatots.

Tiesas vērtējums

59 Attiecībā uz otrā pamata pirmās daļas pieņemamību vispirms ir jānorāda, ka tajā ir minēts pārsūdzētā sprieduma 105. punkts. Tādējādi Tiesas Reglamenta 169. panta 2. punkta prasības ir izpildītas. Turklāt, lai gan Austrijas Republika šīs daļas pamatojumam pārmet Komisijai, ka tā nav precizējusi, kāda bija ar attiecīgajiem pasākumiem veicinātā saimnieciskā darbība, minētās daļas mērķis kopumā ir panākt, lai Tiesa konstatētu, ka Vispārējā tiesa nav norādījusi uz šo nepilnību, kas, pēc tās domām, ir strīdīgajā lēmumā pieļautais pārkāpums. Visbeidzot, šajā pašā daļā Austrijas Republika faktiski neizvirza jaunu argumentu, kā tas it īpaši izriet no pārsūdzētā sprieduma 139. punkta, bet gan vēlas juridiski kritizēt Vispārējās tiesas sniegtās atbildes uz tās argumentu pamatotību, kas ir pieņemams Tiesā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 6. septembris, Čehijas Republika/Komisija, C-4/17 P, EU:C:2018:678, 24. punkts un tajā minētā judikatūra). No tā izriet, ka Komisijas un Slovākijas Republikas izvirzītās iebildes par nepieņemamību ir jānoraida.

60 Runājot par lietas būtību, pirmkārt, attiecībā uz pirmajām divām otrā pamata daļām no LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta izriet, ka, lai atbalstu varētu atzīt par saderīgu ar iekšējo tirgu atbilstoši šai tiesību normai, tam ir jāveicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu ekonomisko reģionu attīstība. Attiecībā uz pārbaudi, vai attiecīgais atbalsts var veicināt saimnieciskās darbības attīstību, šajā tiesību normā nav prasīts identificēt produktu tirgu, kurā ietilpst šī darbība, jo šī tirgus identificēšanai ir nozīme, tikai lai pārbaudītu, vai plānotajam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas būtu pretrunā kopīgām interesēm, un tas ir otrais nosacījums, kuram šī norma pakļauj atbalsta saderību.

61 Šajā gadījumā pārsūdzētā sprieduma 105. punktā Vispārējā tiesa konstatēja, ka Komisija nav pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka *Hinkley Point C* būvniecība bija vērsta uz darbības attīstību LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē, tostarp norādot, ka no strīdīgā lēmuma izriet, ka šīs būvniecības mērķis bija aizstāt novecojošas kodolenerģijas ražošanas iekārtas, kuru slēgšana bija plānota, un ka tehnoloģija, kas bija jāizmanto šajā atomelektrostacijā, bija attīstītāka nekā esošajās atomelektrostacijās izmantotā.

62 Pārsūdzētā sprieduma 139. un 144. punktā Vispārējā tiesa noraidīja Austrijas Republikas argumentus, saskaņā ar kuriem, pirmkārt, Komisija neesot precizējusi, kāda saimnieciskā darbība LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē ir jāveicina ar attiecīgajiem pasākumiem, un, otrkārt, šajā tiesību normā un *Euratom* līguma 2. panta c) punktā esot prasīta darbības attīstība, nevis tikai aizstājošs pasākums. Lai to izdarītu, tā konstatēja, ka no strīdīgā lēmuma 392. apsvēruma izriet, ka darbība, kas veicināta ar attiecīgajiem pasākumiem, ietver kodolenerģētikas veicināšanu, ka šis mērķis un, konkrētāk, mērķis mudināt uzņēmumus veikt ieguldījumus jaunas kodolenerģijas ražošanas jaudas radīšanā atbilda šo tiesību normu prasībām un tas, ka šīs jaunās iekārtas bija paredzētas, lai aizstātu novecojošas kodolenerģijas ražošanas iekārtas, neļauj konstatēt, ka nav runas par attīstību šo tiesību normu izpratnē.

63 Lai gan Vispārējā tiesa ir minējusi attiecīgo pasākumu mērķi, no šī pārsūdzētā sprieduma motīvu daļas punktiem izriet, ka tā ir nospriedusi – Komisija, nepieļaujot kļūdu, ir uzskatījusi, ka ar šiem pasākumiem var attīstīt kodolenerģijas ražošanu, kas gan ir saimnieciska darbība LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

64 Turklāt ir jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 231. punktā, kas nav minēts apelācijas sūdzībā, Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka Komisija liberalizēto elektroenerģijas ražošanas un piegādes tirgu ir identificējusi kā tirgu, kuru skar attiecīgie pasākumi, un konstatējusi, ka šie pasākumi izraisītu konkurences izkropļojumus un tirdzniecības traucējumus. No tā izriet, ka Vispārējā tiesa ir pārbaudījusi, vai Komisija ir pienācīgi identificējusi attiecīgo tirgu, lai novērtētu, vai ir izpildīts LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzētais otrais nosacījums.

65 Šādi lemjot, Vispārējā tiesa tātad nav pieļāvusi tiesību kļūdu un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.

66 Otrkārt, attiecībā uz otrā pamata trešo daļu ir jānorāda – pat ja LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta ietvaros Komisija var uzskatīt par nepieciešamu pārbaudīt, vai plānotais atbalsts ļauj novērst kādu tirgus nepilnību, lai novērtētu šī atbalsta saderību ar iekšējo tirgu, šādas nepilnības esamība tomēr nav uzskatāma par nosacījumu, lai atbalsts varētu tikt atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu saskaņā ar šo tiesību normu.

67 Tādējādi Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 151. punktā secinot, ka, lai gan tirgus nepilnības esamība var būt atbilstošs elements, lai valsts atbalstu atzītu par saderīgu ar iekšējo tirgu, šādas nepilnības neesamības sekas neliek obligāti secināt, ka nav izpildīti LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzētie nosacījumi.

68 Tāpat Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, kad minētā sprieduma 240. punktā, lai noraidītu Austrijas Republikas un Luksemburgas Lielhercogistes argumentus, saskaņā ar kuriem Komisija nevarēja konstatēt tirgus nepilnības esamību, tā norādīja, ka šajā tiesību normā nav ietverts nosacījums, saskaņā ar kuru būtu nepieciešama šādas nepilnības esamība. Turklāt Vispārējās tiesas vērtējums, saskaņā ar kuru strīdīgajā lēmumā izklāstītie apsvērumi ļāva konstatēt, ka bez Apvienotās Karalistes iejaukšanās ieguldījumi jaunas kodolenerģijas ražošanas jaudas radīšanā netiktu veikti laikus, ir faktu vērtējums, ko Tiesa, nepastāvot apgalvojumam par sagrozīšanu, nevar pārbaudīt apelācijas tiesvedībā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 4. februāris, *Uniwersytet Wrocławski* un Polija/*REA*, C-515/17 P un C-561/17 P, EU:C:2020:73, 47. punkts).

69 Tā kā neviena no otrā apelācijas sūdzības pamata daļām nav pamatota, šis pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu

70 Ar trešo pamatu Austrijas Republika apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, apstiprinot attiecīgo pasākumu samērīguma vērtējumu, ko Komisija neesot pietiekami veikusi.

Par trešā pamata pirmo daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

71 Austrijas Republika, kuru atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir ierobežojusi attiecīgo pasākumu samērīguma pārbaudi, tajos izvirzīto sabiedrības interešu mērķi reducējot līdz jaunas kodolenerģijas ražošanas jaudas nodrošināšanai vien, lai gan Komisijai esot bijis jāpārbauda, vai nepastāvēja – un kādā mērā – citi samērīgāki līdzekļi, lai apmierinātu elektroenerģijas vajadzības Apvienotajā Karalistē.

72 Tādējādi, pārsūdzētā sprieduma 405., 413. un 507. punktā norādot, ka *Hinkley Point C* būvniecība bija vērsta vienīgi uz to, lai ierobežotu kodolenerģijas ieguldījuma elektroenerģijas vajadzību nodrošināšanā samazinājumu un garantētu labāku apgādi, Vispārējā tiesa esot prezumējusi, ka apgāde var tikt garantēta tikai ar liela apjoma kodolenerģijas pamatražošanu, lai gan situācija valstīs, kuras garantē savu elektroenerģijas apgādi, neizmantojot kodolenerģiju, pierādot, ka pietiekama ražošana var tikt panākta ar citiem līdzekļiem.

73 Šāda rīcība esot patvaļīga un pārkāpjot Hartas 20. pantā garantēto vienlīdzīgas attieksmes principu, jo atbalsta elektroenerģijas ražošanai no atjaunojamiem energoresursiem samērīgumu Komisija izvērtēja nevis atjaunojamo energoresursu enerģijas tirgus, bet gan kopējā elektroenerģijas tirgus ietvaros.

74 Komisija un Slovākijas Republika uzskata, ka šī trešā pamata daļa nav pieņemama, jo tās mērķis ir apstrīdēt faktu vērtējumu.

75 Attiecībā uz lietas būtību Komisija, Čehijas Republika, Francijas Republika, Ungārija, Slovākijas Republika un Apvienotā Karaliste apgalvo, ka šī daļa nav pamatota.

– Tiesas vērtējums

76 Attiecībā uz Austrijas Republikas argumentiem par pārsūdzētajā spriedumā izklāstītajiem apsvērumiem, saskaņā ar kuriem būtībā *Hinkley Point C* būvniecība, lai nodrošinātu elektroapgādes drošību, ir vērsta vienīgi uz to, lai ierobežotu kodolenerģijas ieguldījuma elektroenerģijas vajadzību nodrošināšanā samazinājumu, ko nevarot kompensēt atjaunojamo energoresursu ražošana, ir jākonstatē, ka tie ir vērsti uz to, lai apstrīdētu Vispārējās tiesas veiktos faktu vērtējumus, un līdz ar to apelācijas tiesvedībā tie nav pieņemami saskaņā ar šī sprieduma 68. punktā atgādināto judikatūru.

77 Runājot par būtību, ir jākonstatē, ka pārsūdzētā sprieduma 405. punktā Vispārējā tiesa attiecībā uz attiecīgo pasākumu pozitīvo ietekmi, ko minējusi Komisija, ir norādījusi, ka šie pasākumi ir daļa no tādu enerģētikas politikas pasākumu kopuma, kurus Apvienotā Karaliste ir veikusi saistībā ar elektroenerģijas tirgus reformu, kas ir paredzēta, lai īstenotu apgādes drošību, avotu dažādošanu un dekarbonizāciju, ka Apvienotajai Karalistei būs nepieciešama jauna enerģijas ražošanas jauda, kas var sniegt aptuveni 60 gigavatu, ka, ņemot vērā to, ka ir paredzēts slēgt esošās atomelektrostacijas un ogļu elektrostacijas, *Hinkley Point C* būvniecība ir vērsta uz to, lai ierobežotu kodolenerģijas ieguldījuma elektroenerģijas vajadzību nodrošināšanā samazinājumu, un ka, pēc Komisijas domām, neesot

iespējams nosegt enerģijas ražošanas jaudas deficītu nākotnē – kuru, pirmkārt, izraisīs pieprasījuma pieaugums un, otrkārt, esošo atomelektrostaciju un ogļu elektrostaciju slēgšana –, vienīgi izmantojot atjaunojamos energoresursus.

78 Pārsūdzētā sprieduma 413. punktā Vispārējā tiesa arī norādīja, ka Komisija bija konstatējusi, ka daudzu atjaunojamo energoresursu tehnoloģiju nepastāvība ir iemesls, kāpēc tās nevarot būt pieņemama alternatīva tādām elektroenerģijas ražošanas pamattehnoloģijām kā kodolenerģijas ražošana, ka ekvivalents jaudai, kas būtu jānodrošina *Hinkley Point C*, atbilst 14 gigavatiem krasta vēja enerģijas vai 11 gigavatiem atkrastes vēja enerģijas un ka nav reālistiski cerēt, ka iekārtas šādas vēja enerģijas ražošanas jaudas nodrošināšanai varētu tikt uzbūvētas tādā pašā termiņā kā termiņš, kas paredzēts *Hinkley Point C* būvniecībai.

79 Pārsūdzētā sprieduma 507. punktā Vispārējā tiesa norādīja, ka saskaņā ar Komisijas norādēm *Hinkley Point C* būvniecības projekts ir vērsts tikai uz to, lai novērstu kodolenerģijas ieguldījuma kopējo elektroenerģijas vajadzību nodrošināšanā būtisku samazinājumu, un ka, ņemot vērā Apvienotās Karalistes tiesības noteikt savu energoresursu struktūru un saglabāt kodolenerģiju kā vienu no šīs struktūras avotiem, kā tas izriet no LESD 194. panta 2. punkta otrās daļas, kā arī no *Euratom* līguma 1. panta otrās daļas, 2. panta c) punkta un 192. panta pirmās daļas, lēmums paturēt kodolenerģiju apgādes struktūrā nav uzskatāms par acīmredzami nesamērīgu salīdzinājumā ar pozitīvo ietekmi, kas izriet no attiecīgajiem pasākumiem.

80 No šiem konstatējumiem un apsvērumiem izriet, ka pretēji tam, ko apgalvo Austrijas Republika, Vispārējā tiesa ir izvērtējusi attiecīgo pasākumu samērīgumu, ņemot vērā nevis tikai mērķi izveidot jaunu kodolenerģijas ražošanas jaudu, bet gan ņemot vērā vajadzību pēc elektroenerģijas apgādes Apvienotajā Karalistē, vienlaikus pamatoti atgādinot, ka pēdējā minētā var brīvi noteikt savas enerģētikas struktūras sastāvu.

81 No tā izriet, ka trešā pamata pirmā daļa ir daļēji nepieņemama un daļēji nepamatota.

Par trešā pamata otro daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

82 Austrijas Republika, kuru atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 468. un nākamajos punktos nav ņēmusi vērā strīdīgā lēmuma precedenta vērtību, izvērtējot – tāpat kā Komisija – attiecīgo pasākumu sekas izolēti un samērīguma pārbaudi attiecinot tikai uz faktiski pierādāmajiem konkurences izkropļojumiem un iespaidu uz tirdzniecību, ko radījuši šie pasākumi, aplūkojot tos atsevišķi.

83 Komisija, Čehijas Republika, Francijas Republika, Ungārija, Slovākijas Republika un Apvienotā Karaliste apgalvo, ka šī daļa nav pamatota.

– Tiesas vērtējums

84 Jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu projekta piešķirt vai mainīt atbalstu pārbaudes procedūra, ko Komisija ir sākusi saskaņā ar šo tiesību normu, attiecas uz projektu, par kuru tai ir paziņots. Lai piemērotu LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, šai iestādei ir jāpārbauda, vai ir izpildīts otrais nosacījums, kuram ir pakļauta atbalsta saderība saskaņā ar šo tiesību normu, pārbaudot, vai plānotais atbalsts nemaina tirdzniecības apstākļus tādējādi, ka tas būtu pretēji kopīgām interesēm.

85 No tā izriet, ka pārbaude, kas jāveic šai iestādei, attiecas vienīgi uz plānotā atbalsta ietekmi, ņemot vērā informāciju, kura tai varēja būt lēmuma pieņemšanas brīdī (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 20. septembris, Komisija/*Frucona Košice*, C-300/16 P, EU:C:2017:706, 70. punkts), un nevar pamatoties uz spekulācijām par lēmuma, kas tai jāpieņem, precedenta vērtību vai uz citiem apsvērumiem par šī atbalsta un citu atbalsta projektu kumulatīvo ietekmi, kas varētu rasties nākotnē.

86 Līdz ar to Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, attiecīgo pasākumu samērīguma pārbaudes ietvaros apskatot vienīgi to radītos konkurences izkropļojumus un iespaidu uz tirdzniecību.

87 Līdz ar to trešā pamata otrā daļa nav pamatota.

Par trešā pamata trešo daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

88 Austrijas Republika, kuru atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 470. un 499. punktā ir noraidījusi tās iebildumu, saskaņā ar kuru attiecīgie pasākumi rada nesamērīgu diskrimināciju attiecībā pret citām tehnoloģijām, uzsverot, ka strīdīgā lēmuma 403. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka finanšu līgums par starpību nav pārmērīgi nelabvēlīgs attiecībā pret citām tehnoloģijām, jo pēdējās minētās varētu tikt apmierinoši atbalstītas ar tāda paša veida instrumentu palīdzību, izņemot nepieciešamos pielāgojumus, lai ņemtu vērā atšķirības starp tehnoloģijām. Apstiprinot šo iebildumu, tā apgalvo, ka nevienlīdzīga attieksme valsts atbalsta tiesību kontekstā pret viena un tā paša produkta ražotājiem, kuri ir konkurenti vienā un tajā pašā tirgū, rada strukturālus un nesamērīgus konkurences izkropļojumus.

89 Slovākijas Republika uzskata, ka šī trešā pamata daļa nav pieņemama tādēļ, ka tā atkārto Vispārējā tiesā izvirzītu pamatu, ka tā ir formulēta pārāk vispārīgi un nekonkrēti, nepaskaidrojot, kādā veidā ir pieļauta tiesību kļūda, un ka tā ir vērsta uz faktu jaunu pārbaudi.

90 Komisija, Čehijas Republika, Francijas Republika, Ungārija un Apvienotā Karaliste apgalvo, ka šī daļa nav pamatota.

– Tiesas vērtējums

91 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru no LESD 256. panta un Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmās daļas, kā arī Tiesas Reglamenta 169. panta 2. punkta izriet, ka apelācijas sūdzībā precīzi ir jānorāda apstrīdētie elementi spriedumā, kura atcelšana tiek lūgta, kā arī juridiskie argumenti, kas konkrēti pamato šo lūgumu. Apelācijas sūdzība, kurā nav pat ietverta argumentācija, lai konkrēti identificētu tiesību kļūdu pārsūdzētajā spriedumā, bet kurā ir vienīgi atkārtoti Vispārējā tiesā jau izvirzītie pamati un argumenti, neatbilst šai prasībai. Proti, šāda apelācijas sūdzība patiesībā ir prasība, kas vērsta uz to, lai vienkārši panāktu Vispārējai tiesai iesniegtā prasības pieteikuma atkārtotu izskatīšanu, taču tas nav Tiesas kompetencē (spriedums, 2017. gada 26. janvāris, *Villeroy & Boch* /Komisija, C-625/13 P, EU:C:2017:52, 69. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

92 Atkārtojot savu Vispārējā tiesā izvirzīto iebildumu, Austrijas Republika nav izklāstījusi iemeslus, kuru dēļ būtu jāuzskata, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 470. un 499. punktā ir pieļāvusi tiesību kļūdu.

93 Līdz ar to trešā pamata trešā daļa nav pieņemama.

Par trešā pamata ceturto daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

94 Austrijas Republika, kuru atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 515. un nākamajos punktos nav veikusi attiecīgo pasākumu samērīguma pārbaudi, atturoties līdzsvarot to pozitīvo un negatīvo ietekmi, it īpaši to negatīvo ietekmi uz vidi, kas Komisijai bija jāņem vērā. Vispārējās tiesas veiktās izsvēršanas nepietiekamība izrietot tostarp no tā, ka nav ņemtas vērā kodolatkritumu apstrādes un uzglabāšanas izmaksas, kas esot atomelektrostacijas nodošanas ekspluatācijā nepieciešamās sekas un gadījumā, ja apsaimniekotājs no tā tiktu atbrīvots, būtu daļa no attiecīgā atbalsta. Līdz ar to neesot saprotami nedz iemesli, kuru dēļ minētā sprieduma 355. punktā izdevumi saistībā ar atkritumu apsaimniekošanu netika uzskatīti par tādiem, uz kuriem attiecas strīdīgais lēmums, nedz minētā sprieduma 359. punktā izklāstītais apsvērums, saskaņā ar kuru Austrijas Republika nav cēlusi prasību par Komisijas lēmumu par kodolatkritumu pārvadājumu.

95 Komisija, Čehijas Republika, Francijas Republika, Ungārija, Slovākijas Republika un Apvienotā Karaliste apgalvo, ka šī daļa nav pamatota.

– Tiesas vērtējums

96 Pārsūdzētā sprieduma 505.–530. punktā Vispārējā tiesa izvērtēja un noraidīja visus Austrijas Republikas argumentus, kuru mērķis bija apstrīdēt aplūkojamo pasākumu pozitīvās un negatīvās ietekmes izsvēršanu, ko Komisija veica strīdīgajā lēmumā. Austrijas Republikas arguments, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa nav veikusi minēto pasākumu samērīguma pārbaudi, atturoties līdzsvarot to pozitīvo un negatīvo ietekmi, līdz ar to nav pamatots.

97 Attiecībā uz Vispārējā tiesā izvirzīto argumentu, saskaņā ar kuru Komisija nav pietiekami ņēmusi vērā vides aizsardzības, piesardzības, "piesārņotājs maksā" un ilgtspējas principus, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 515.–517. punktā norādīja, ka, tā kā attiecīgo pasākumu mērķis nav konkrēti īstenot šos principus, Komisijai nebija pienākuma tos ņemt vērā, identificējot priekšrocības, kas izriet no šiem pasākumiem.

98 Tā atgādināja, ka, piemērojot LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, Komisijai ir jāizsver attiecīgo atbalsta pasākumu priekšrocības un to negatīvā ietekme uz iekšējo tirgu. Tā tomēr uzskatīja, ka, lai gan, nosakot un īstenojot Savienības politiku, tostarp politiku, ar kuru paredzēts izveidot iekšējo tirgu, ir jāparedz vides aizsardzība, pati par sevi šī aizsardzība neveido kādu no šī iekšējā tirgus – kas definēts kā telpa bez iekšējām robežām, kurā ir nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprite, – sastāvdaļām.

99 Līdz ar to tā uzskatīja, ka, identificējot attiecīgo pasākumu negatīvās sekas, Komisijai nebija jāņem vērā, cik lielā mērā tie bija nelabvēlīgi šī principa īstenošanai, un tas pats attiecas arī uz piesardzības principu, principu "piesārņotājs maksā" un ilgtspējas principu, uz kuriem atsaucas Austrijas Republika.

100 Šajā ziņā ir jāatgādina, kā tas izriet no pirmā pamata trešās daļas pārbaudes, ka tostarp Hartas 37. pantā, kā arī LESD 11. pantā un 194. panta 1. punktā izteiktā prasība saglabāt un uzlabot vidi, kā arī Savienības tiesību normas vides jomā ir piemērojamas kodolenerģētikas nozarē. No tā izriet – ja Komisija pārbauda, vai valsts atbalsts par labu saimnieciskajai darbībai šajā nozarē atbilst LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzētajam pirmajam nosacījumam, kas ir atgādināts šī sprieduma 19. punktā, tai, kā tas ir izklāstīts šī sprieduma 44. un 45. punktā, ir jāpārbauda, vai minētā darbība nepārkāpj Savienības tiesību normas vides jomā. Ja tā konstatē šo normu pārkāpumu, tai minētais atbalsts ir jāatzīst par nesaderīgu ar iekšējo tirgu, neveicot nekādu citu pārbaudi.

101 Tomēr attiecībā uz jautājumu par to, vai šāds valsts atbalsts atbilst otrajam LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzētajam nosacījumam, kurš arī ir atgādināts šī sprieduma 19. punktā un saskaņā ar kuru šis atbalsts nedrīkst nelabvēlīgi ietekmēt tirdzniecības apstākļus tādā mērā, kas ir pretrunā kopīgām interesēm, tas nozīmē, kā to pamatoti ir nospriedusi Vispārējā tiesa, ka ir jālīdzsvaro paredzētā atbalsta pozitīvā ietekme uz to darbību attīstību, kuras ar to ir paredzēts atbalstīt, un negatīvā ietekme, kas šim atbalstam var būt attiecībā uz iekšējo tirgu. LESD 26. panta 2. punktā ir noteikts, ka šis tirgus "aptver telpu bez iekšējām robežām, kurā saskaņā ar Līgumiem ir nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprite". Līdz ar to LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzētā otrā nosacījuma pārbaude nozīmē, ka Komisijai ir jāņem vērā valsts atbalsta negatīvā ietekme uz konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm, bet netiek prasīts ņemt vērā citu iespējamo negatīvo ietekmi.

102 Līdz ar to Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, nospriežot, ka, nosakot attiecīgo pasākumu negatīvo ietekmi, Komisijai nebija jāņem vērā, cik lielā mērā tie ir nelabvēlīgi vides aizsardzības, piesardzības, "piesārņotājs maksā" un ilgtspējas principu īstenošanai, uz kuriem atsaucas Austrijas Republika.

103 Turklāt Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 520. punktā noraidot argumentu par to, ka Komisija nav ņēmusi vērā kodolatkritumu uzglabāšanas izmaksas, atsaucoties uz minētā sprieduma 355. punktā ietverto konstatējumu, saskaņā ar kuru atbalsta pasākumi, kas strīdīgajā lēmumā ir atzīti par saderīgiem, attiecas vienīgi uz atomelektrostacijas būvniecību un ekspluatāciju, nevis uz iespējamu valsts atbalstu ar šo atkritumu apsaimniekošanu un uzglabāšanu saistīto izdevumu segšanai. Ciktāl, kā Vispārējā tiesa ir norādījusi minētā sprieduma 359. punktā, Apvienotā Karaliste šādu valsts atbalstu ir piešķīrusi tikai pēc strīdīgā lēmuma pieņemšanas, šajā punktā pamatoti tika konstatēts, ka šāda atbalsta piešķiršana nevar tikt ņemta vērā, pārbaudot strīdīgā lēmuma tiesiskumu.

104 No tā izriet, ka trešā pamata ceturtā daļa nav pamatota. Tādējādi trešais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida.

Par ceturto pamatu

105 Ar ceturto pamatu Austrijas Republika apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, neņemot vērā to, ka attiecīgie pasākumi ir darbības atbalsts un ka tādējādi tie nav saderīgi ar iekšējo tirgu.

Lietas dalībnieku argumenti

106 Austrijas Republika, kuru atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, minot pārsūdzētā sprieduma 612. un 613. punktu, pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir pieļāvusi – tāds darbības atbalsts, kāds paredzēts par labu *Hinkley Point C*, var tikt atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu, uzskatot, ka atšķirībai starp ieguldījumu atbalstu un darbības atbalstu nav nozīmes. Taču darbības atbalsts tiekot atļauts liberalizētā preču tirgū tikai izņēmuma kārtā uz ierobežotu laiku; tas neveicinot darbības attīstību LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē un izkropļojot tirdzniecības apstākļus ekonomikas nozarē, kurā tas tiek piešķirts tādā mērā, kas ir pretēji kopīgām interesēm.

107 Turklāt Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatot, ka Komisijai nav pienākuma veikt šādu nošķiršanu ārpus Kopienu pamatnostādņu par valsts atbalstu vides aizsardzībai (OV 1994, C 72, 3. lpp.) piemērošanas jomas, jo šis apsvērums esot pretrunā vienlīdzīgas attieksmes principam.

108 Komisija, Čehijas Republika, Francijas Republika, Ungārija, Polijas Republika, Slovākijas Republika un Apvienotā Karaliste uzskata, ka šis pamats nav pamatots.

Tiesas vērtējums

109 Ir jānorāda, ka Austrijas Republika šī pamata ietvaros ir minējusi tikai pārsūdzētā sprieduma 612. un 613. punktu, kuros Vispārējā tiesa ir konstatējusi, ka no 2002. gada 26. septembra sprieduma Spānija/Komisija (C-351/98, EU:C:2002:530, 76. un 77. punkts) izriet, ka Kopienu pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai, kas bija piemērojamas lietā, kurā taisīts minētais spriedums, skaidri nošķīra atbalstu ieguldījumiem un darbības atbalstu un ka Komisija, kurai ir saistošas šīs pamatnostādnes, bija jākvalificē attiecīgais atbalsts, izmantojot šajās pamatnostādnēs paredzētās kategorijas, bet no minētā sprieduma neizriet, ka Komisijai bija jāatsaucas uz šīm kategorijām ārpus Kopienu pamatnostādņu par valsts atbalstu vides aizsardzībai piemērošanas jomas.

110 Tomēr šie pārsūdzētā sprieduma punkti nevar tikt lasīti neatkarīgi no šī sprieduma 575.–609. punkta, kas atrodas pirms tiem, jo visi šie punkti ietver pamatojumu, ar kuru Vispārējā tiesa ir noraidījusi Austrijas Republikas pamatu par to, ka Komisijai attiecīgie pasākumi esot bijuši jākvalificē kā "ar iekšējo tirgu nesaderīgs darbības atbalsts".

111 Šis pamats, kā tas ir norādīts minētā sprieduma 575. punktā, attiecās uz strīdīgā lēmuma apsvērumiem, kuros Komisija norādīja, ka pasākumi, kas ietver darbības atbalstu, principā neatbilst LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktam, bet ka attiecīgie pasākumi ir jāuzskata par tādiem, kas ir līdzvērtīgi ieguldījumu atbalstam, jo to mērķis ir ļaut *NNBG* uzņemties saistības veikt ieguldījumus *Hinkley Point C* būvniecībā. Komisija šajā sakarā it īpaši uzskatīja, ka no "finanšu modeļa viedokļa norunas cenas maksājumu neto pašreizējo vērtību var uzskatīt par vienreizēja maksājuma ekvivalentu, kas ļauj *NNBG* segt būvniecības izmaksas".

112 Šajos motīvu daļas punktos Vispārējā tiesa vispirms – pārsūdzētā sprieduma 579. un 580. punktā – norādīja, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru atbalstu, ar ko paredzēts saglabāt *status quo* vai atbrīvot uzņēmumu no izmaksām, kuras tam parasti būtu jāsedz saistībā ar ikdienas pārvaldību vai parasto darbību, nevar uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu, jo tas nevar veicināt saimnieciskās darbības attīstību LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

113 Turpinājumā pārsūdzētā sprieduma 581.–583. punktā Vispārējā tiesa konstatēja, ka Komisija nav apšaubījusi šo judikatūru, bet ir uzskatījusi, ka tā nav piemērojama attiecīgajiem pasākumiem projekta specifikas dēļ un tādēļ, ka šo pasākumu mērķis ir ļaut *NNBG* uzņemties saistības veikt ieguldījumus *Hinkley Point C* būvniecībā. Tā uzskatīja, ka šī pieeja nav kļūdaina un nekas neliedz atbalsta pasākumu, kas atbilst LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta prasībām, atzīt par saderīgu ar iekšējo tirgu, piemērojot šo tiesību normu, neatkarīgi no jautājumu, vai tas ir jākvalificē par "atbalstu ieguldījumam" vai "darbības atbalstu".

114 Visbeidzot pārsūdzētā sprieduma 584. un 585. punktā Vispārējā tiesa tostarp uzskatīja, ka aplūkojamie pasākumi nevar tikt uzskatīti par atbalstu, ar kuru vienīgi tiek saglabāts *status quo*, ne arī par atbalstu, ar kuru tiek samazināti parastie ikdienas darbības izdevumi, kas uzņēmumam katrā ziņā būtu jāsedz saistībā ar tā parasto darbību, norādot, ka to neesamības gadījumā netiktu veikti nekādi ieguldījumi jaunas kodolenerģijas ražošanas jaudas nodrošināšanai un ka tiem ir bijusi stimulējoša ietekme, mazinot riskus, kas saistīti ar ieguldījumiem, lai nodrošinātu ieguldījumu rentabilitāti.

115 Konkrētāk, Vispārējā tiesa noraidīja Austrijas Republikas argumentus attiecībā uz finanšu līgumu par starpību, tostarp pārsūdzētā sprieduma 589. punktā konstatējot, ka runa ir par risku ierobežošanas instrumentu cenu stabilizatora formā, kas nodrošina ieņēmumu noteiktību un stabilitāti, tādējādi radot stimulējošu ietekmi uz ieguldījumiem, garantējot noteiktu un stabilu cenu līmeni.

116 Minētā sprieduma 593. punktā tā norādīja, ka Komisijas atļautajā norunas cenā tika ņemta vērā gan *Hinkley Point C* būvniecības cena, gan šīs atomelektrostacijas darbības izmaksas, jo "šīs izmaksas ietekmē projekta rentabilitāti un tādējādi ietekmē summu, kas jāsasniedz norunas cenai, lai tiktu pieņemts lēmums veikt ieguldījumu jaunas kodolenerģijas ražošanas jaudas nodrošināšanai".

117 Minētā sprieduma 594. punktā tā arī uzskatīja – tas, ka pēc 15 gadiem un 25 gadiem norunas cenas var tikt pārskatītas un ka tādējādi tiek ņemti vērā apstākļi, kas attiecas uz ekspluatācijas izmaksām, neliek apšaubīt saikni starp attiecīgajiem pasākumiem un jaunas kodolenerģijas ražošanas jaudas nodrošināšanu, jo, ņemot vērā, ka ekspluatācijas izmaksas, pamatojoties uz kurām tika aprēķināta norunas cena, ir jāaprēķina *ex ante* un ka *Hinkley Point C* tiks ekspluatēta ļoti ilgi, šādas pārskatīšanas iespējamība ir vērsta uz to, lai samazinātu riskus, kas ir saistīti ar abu pušu ilgtermiņa izmaksām, lai palielinātu vai samazinātu finanšu līgumā par starpību garantēto norunas cenas summu.

118 Šo iemeslu dēļ noraidot tostarp tiesvedībā tajā izvirzīto pamatu par to, ka Komisijai attiecīgie pasākumi esot bijuši jākvalificē kā ar iekšējo tirgu nesaderīgs darbības atbalsts, Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu.

119 Proti, pirmkārt, Vispārējā tiesa pamatoti ir atgādinājusi, ka darbības atbalsts principā nevar atbilst LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta piemērošanas nosacījumiem, jo šāds atbalsts, tā kā ar to tikai tiek saglabāta esošā situācija vai tiek samazināti parastie ikdienas darbības izdevumi, kas uzņēmumam jebkurā gadījumā būtu jāsedz saistībā ar tā parasto darbību, nevar tikt uzskatīts par tādu, kas ir paredzēts, lai veicinātu saimnieciskās darbības attīstību, un tas var nelabvēlīgi iespaidot tirdzniecības apstākļus tādā mērā, kas ir pretēji kopīgām interesēm (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1990. gada 6. novembris, Itālija/Komisija, C-86/89, EU:C:1990:373, 18. punkts; 2000. gada 5. oktobris, Vācija/Komisija, C-288/96, EU:C:2000:537, 88.–91. punkts, kā arī 2011. gada 21. jūlijs, *Freistaat Sachsen* un *Land Sachsen-Anhalt*/Komisija, C-459/10 P, nav publicēts, EU:C:2011:515, 33.–36. punkts).

120 Otrkārt, būtībā uzskatot, ka Komisija nav pieļāvusi kļūdu, konstatējot, ka aplūkojamie pasākumi ļāva *NNBG* iesaistīties *Hinkley Point C* būvniecībā un ka bez tiem jaunas kodolenerģijas ražošanas jaudas nodrošināšana nevarēja notikt, Vispārējā tiesa ir pienācīgi pārbaudījusi, ka visi šie pasākumi varēja veicināt saimnieciskās darbības attīstību un nelabvēlīgi neiespaidoja tirdzniecības apstākļus tādā mērā, kas būtu pretrunā kopīgām interesēm.

121 Treškārt, Vispārējā tiesai, lai veiktu šo pārbaudi, nebija formāli jākvalificē attiecīgie pasākumi kā "atbalsts ieguldījumam" vai "darbības atbalsts", kā tas būtu bijis, lai izvērtētu Komisijas veikto pārbaudi par tāda atbalsta saderību, kuram bija piemērojamas Kopienu pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai. Turklāt no pārsūdzētā sprieduma pamatojuma izriet – Komisija uzskatīja, ka attiecīgie pasākumi ir jāuzskata par līdzvērtīgiem ieguldījumu atbalstam un ka Vispārējā tiesa ir apstiprinājusi šo vērtējumu.

122 No tā izriet, ka ceturtais apelācijas sūdzības pamats nav pamatots un tādējādi ir jānoraida.

Par piekto pamatu

123 Ar piekto pamatu Austrijas Republika apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pirmkārt, nepietiekami definējot atbalsta elementus un, otrkārt, nekonstatējot Komisijas paziņojuma par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā (OV 2008, C 155, 10. lpp.; turpmāk tekstā – "Paziņojums par garantijām") neievērošanu.

Par piektā pamata pirmo daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

124 Austrijas Republika, kuru atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav pietiekami definējusi atbalsta elementus. Atsaucoties uz pārsūdzētā sprieduma 251. un nākamajiem punktiem, tā apgalvo, ka pretēji tam, ko norāda Vispārējā tiesa, šī dalībvalsts ir apgalvojusi nevis to, ka

attiecīgie pasākumi nebija precīzi aprēķināmi, bet gan to, ka atbalsta elementi nebija pietiekami noteikti, tādējādi pārkāpjot virkni pamatnostādņu un regulu valsts atbalsta jomā, kā tā to ir izklāstījusi savā prasības pieteikumā Vispārējā tiesā.

125 Neesot saprotams iemesls, kādēļ šīs regulas un pamatnostādnes šajā lietā neesot piemērojamas, ņemot vērā vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principus. Šī nedefinēšana liedzot pareizi novērtēt atbalsta samērīgumu un arī neļaujot, jo sākotnējais budžets nav definēts, šī budžeta palielināšanas gadījumā noteikt, vai ir ievērots pienākums veikt jaunu paziņošanu atbilstoši Padomes Regulas (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.), 1. panta c) punktam, to lasot kopsakarā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 794/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK Līguma 93. panta piemērošanai (OV 2004, L 140, 1. lpp.), 4. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem sākotnējā budžeta, kuru apstiprinājusi Komisija, palielināšana par 20 % ir uzskatāma par atbalsta grozījumu. Tādējādi Vispārējā tiesas secinājums pārsūdzētā sprieduma 361. punktā, saskaņā ar kuru papildu valsts atbalsta iespējamā piešķiršana nav strīdīgā lēmuma priekšmets, esot kļūdains.

126 Austrijas Republika turklāt apgalvo, ka kodolatkritumu apstrādes un uzglabāšanas izmaksu nenoteiktība un atbalsta pasākums *Hinkley Point* atomelektrostacijas priekšlaicīgas slēgšanas gadījumā pierāda, ka atbalsta elementi nebija noteikti. Attiecībā uz atbalsta pasākumu priekšlaicīgas slēgšanas gadījumā pārsūdzētā sprieduma 279. punktā esot apstiprināts, ka strīdīgā lēmuma pieņemšanas brīdī Komisijai nebija zināmi kompensācijas mehānisma precīzie noteikumi un ka šīs iestādes rīcībā tātad nebija informācijas, kas apstiprinātu jebkuras pārmērīgas kompensācijas neiespējamību, kuru nekad nevarētu izslēgt. Šim iemeslam pašam par sevi esot bijis jāizraisa attiecīgo pasākumu noraidīšana.

127 Komisija apgalvo, ka Austrijas Republikas arguments par dažādu regulu un pamatnostādņu piemērojamību ir nepieņemams, jo Austrijas Republika nav sniegusi ne mazāko norādi par pieļautās tiesību kļūdas raksturu. Tā uzskata, ka nav pieņemami arī pārējie izvirzītie argumenti, jo tie nav tikuši izvirzīti Vispārējā tiesā. Slovākijas Republika arī uzskata, ka šie argumenti ir nepieņemami vai nu tāpēc, ka ar tiem tiek atkārtoti Vispārējā tiesā izvirzītie argumenti, vai arī tādēļ, ka tie ir pārāk vispārīgi un nekonkrēti.

128 Komisija, Francijas Republika, Ungārija un Apvienotā Karaliste apgalvo, ka šī piektā pamata daļa katrā ziņā ir nepamatota.

– *Tiesas vērtējums*

129 Vispirms ir jānorāda, ka Vispārējā tiesā iesniegtā prasības pieteikuma 113. punktā Austrijas Republika apgalvoja, ka, "tā kā nav pietiekami noteikts atbalsta elements, galu galā ne tikai dažādo atbalsta pasākumu summa, bet arī visu atbalstu bruto dotācijas ekvivalenta summa paliek neskaidra", līdz ar ko Komisijai *a priori* nebija iespējams pārbaudīt šo pasākumu saderību ar iekšējo tirgu. Līdz ar to nešķiet, ka Vispārējā tiesa būtu sagrozījusi tās argumentu, pārsūdzētā sprieduma 247. punktā norādot, ka Austrijas Republika būtībā apgalvo, ka Komisija esot varējusi izteikties par attiecīgo pasākumu saderību ar iekšējo tirgu, piemērojot LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, tikai pēc attiecīgo pasākumu dotācijas ekvivalenta precīzas summas aprēķināšanas.

130 Turklāt Austrijas Republikas arguments, saskaņā ar kuru atbalsta nepietiekama noteikšana izraisa "visu pamatnostādņu un regulu virknes" pārkāpumu, kas jau ir izklāstīts tās prasības pieteikumā Vispārējā tiesā, ir jāatzīst par nepieņemamu šī sprieduma 91. punktā izklāstīto iemeslu dēļ. Proti, apelācijas sūdzībā ir atsauce uz argumentāciju, kas šajā ziņā ir izklāstīta Vispārējā tiesā, un nav precīzi identificētas tiesību kļūdas, ko tā būtu pieļāvusi. Tas pats attiecas uz argumentu, saskaņā ar kuru neesot iespējams pareizi novērtēt atbalsta samērīgumu, ja tā elementi nav pietiekami noteikti, jo nav precīzi norādīti kritizētie pārsūdzētā sprieduma elementi.

131 Tāpat nav pieņemams Austrijas Republikas arguments par pastāvoša atbalsta grozīšanu, kas attiecas uz Regulas 2015/1589 1. panta c) punkta, lasot to kopsakarā ar Regulas Nr. 794/2004 4. panta 1. punktu, pārkāpumu, jo šis arguments netika izvirzīts Vispārējā tiesā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2012. gada 19. jūlijs, *Alliance One International* un *Standard Commercial Tobacco*/Komisija, C-628/10 P un C-14/11 P, EU:C:2012:479, 111. punkts, kā arī 2016. gada 28. jūlijs, *Tomana* u.c./Padome un Komisija, C-330/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:601, 33. punkts).

132 Turklāt Austrijas Republika savā apelācijas sūdzībā nav kritizējusi pārsūdzētā sprieduma 266. punktu, kurā Vispārējā tiesa ir atgādinājusi, ka Komisijas sniegtā atļauja attiecas tikai uz projektu, kas tai tika paziņots, un ka par visām turpmākām izmaiņām, kas varētu ietekmēt attiecīgo pasākumu saderības ar iekšējo tirgu novērtējumu, būtu jāsniedz jauns paziņojums.

133 Austrijas Republika šajā kontekstā atsaucas uz pārsūdzētā sprieduma 361. punktu, kurā Vispārējā tiesa ir sniegusi pamatojumu tam, kāpēc ir noraidīts tās arguments, saskaņā ar kuru papildu atbalsts *Hinkley Point C*, iespējams, varētu tikt piešķirts valsts garantijas veidā nākotnē. Tomēr tāda iemesla dēļ, kas ir analogs šī sprieduma 103. punktā izklāstītajam, Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, norādot, ka šis arguments nevar likt apšaubīt strīdīgā lēmuma tiesiskumu un tādējādi to nevar ņemt vērā saistībā ar tajā celto prasību, kuras vienīgais priekšmets ir prasība atcelt šo lēmumu par attiecīgajiem pasākumiem.

134 Tāpat, kā tika konstatēts minētajā 103. punktā, Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, noraidot argumentu par kodolatkritumu apstrādes un uzglabāšanas izmaksu nenosakāmo raksturu, pārsūdzētā sprieduma 355. punktā norādot, ka atbalsta pasākumi, kurus Komisija ir atzinusi par saderīgiem, attiecas vienīgi uz finanšu līgumu par starpību, valsts sekretāra vienošanos, kā arī kredītgarantiju un ka strīdīgais lēmums neattiecas uz iespējamu valsts atbalstu, ko Apvienotā Karaliste piešķirtu, lai segtu izdevumus saistībā ar šo atkritumu pārstrādi un uzglabāšanu.

135 Visbeidzot, attiecībā uz argumentu par atbalsta pasākumu *Hinkley Point* atomelektrostacijas priekšlaicīgas slēgšanas gadījumā un iespējamo pārmērīgo kompensāciju Austrijas Republika nav pierādījusi, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 279. punktā pēc tam, kad tā bija atzinusi, ka kompensēšanas mehānisma konkrētie noteikumi Komisijai nebija zināmi strīdīgā lēmuma pieņemšanas dienā, norādot, ka Komisija ar to ir atļāvusi vienīgi Apvienotās Karalistes paziņoto projektu un ka gadījumā, ja pēc šī lēmuma Apvienotā Karaliste nolemtu izmaksāt kompensāciju, kura pārsniegtu summu, kas nepieciešama, lai kompensētu īpašuma atņemšanu, runa būtu par priekšrocību, kuru neaptvertu šis lēmums un kura tādēļ būtu jāpaziņo Komisijai.

136 No tā izriet, ka piektā pamata pirmā daļa ir daļēji nepieņemama un daļēji nepamatota.

Par piektā pamata otro daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

137 Austrijas Republika, kuru atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 309. punktā ir atstājusi neatrisinātu jautājumu par to, vai Komisijai bija jāpiemēro Paziņojums par garantijām, vienīgi norādot, ka šī paziņojuma kritēriji katrā ziņā ir tikuši ievēroti.

138 Paziņojuma par garantijām 4.2. iedaļā katrā ziņā esot prasīts kvantitatīvi noteikt piešķirtajā garantijā ietverto atbalsta elementu, proti, saņēmējam šādi piešķirto priekšrocību. Līdz ar to Vispārējās tiesas vērtējums pārsūdzētā sprieduma 300. punktā, saskaņā ar kuru kredītgarantija ir pakļauta parastiem tirgus nosacījumiem, esot nesaprotams. Vispārējā tiesa esot atkāpusies no judikatūras par sniegto priekšrocību LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

139 Austrijas Republika atsaucas arī uz Paziņojuma par garantijām 3.2. un 4.1. iedaļu, saskaņā ar kurām, individuālu garantiju gadījumā Komisijai ir jāpārbauda, vai aizņēmējs nav nonācis finanšu grūtībās Kopienas Pamatnostādņu par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai (OV 2004, C 244, 2. lpp.; turpmāk tekstā – "pamatnostādnes par grūtībās nonākušiem uzņēmumiem") izpratnē. Tā kā šajā gadījumā atbilstības šīm pamatnostādnēm nosacījumi nav izpildīti, Komisija neesot bijusi tiesīga atzīt kredītgarantiju par saderīgu ar iekšējo tirgu. Tā vietā, lai norādītu uz šo kļūdu, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 338. punktā esot pārnesusi pierādīšanas pienākumu, norādot, ka Austrijas Republika un Luksemburgas Lielhercogiste nav izklāstījušas, kādā mērā *EDF* ir finansiālas grūtības.

140 Papildus atbalsta elementa noteikšanai paziņojuma par garantijām 4.1. iedaļas b) punktā esot paredzēts, ka valsts garantijai ir jāattiecas uz noteiktu maksimālo summu un tai ir jābūt ierobežotai laikā. Arī šajā ziņā pārsūdzētajā spriedumā esot pieļauta tiesību kļūda.

141 Komisija uzskata, ka šī pamata daļa ir nepieņemama, jo tā neļauj saprast, kādā ziņā Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdas, kas varētu būt pamats pārsūdzētā sprieduma atcelšanai.

142 Katrā ziņā Komisija, Francijas Republika, Ungārija, Slovākijas Republika un Apvienotā Karaliste uzskata, ka šī daļa nav pamatota.

– *Tiesas vērtējums*

143 Jāuzsver – pārsūdzētā sprieduma 309. punktā Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka "neatkarīgi no tā, vai šajā gadījumā Komisijai bija pienākums ņemt vērā paziņojumā par garantijām paredzētos kritērijus, Luksemburgas Lielhercogistes un Austrijas Republikas izvirzītie argumenti ir noraidāmi šādu iemeslu dēļ". Šie iemesli ir izklāstīti pārsūdzētā sprieduma 310.–349. punktā, kuros Vispārējā tiesa punktu pa punktam ir atbildējusi uz visiem argumentiem, kas izvirzīti, lai pierādītu, ka Komisija nav ievērojusi šo paziņojumu.

144 Taču no šiem punktiem apelācijas sūdzība attiecas tikai uz minētā sprieduma 338. punktu, kurā Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka ar Austrijas Republikas un Luksemburgas Lielhercogistes iesniegtajiem pierādījumiem nevar pierādīt, ka *EDF* ir saskāries ar finansiālām grūtībām pamatnostādņu par grūtībās nonākušiem uzņēmumiem 9. punkta izpratnē, un ka līdz ar to šo dalībvalstu arguments, saskaņā ar kuru, ņemot vērā, ka *EDF* esot bijis grūtībās nonācis uzņēmums, Komisijai būtu bijis jāuzskata, ka kredītgarantijā ietvertais atbalsta elements ir tikpat liels kā summa, kuru faktiski aptver šī garantija, ir jānoraida.

145 Tādējādi ir konstatējams, ka pirmais Austrijas Republikas arguments, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa esot atstājusi bez izskatīšanas jautājumu par to, vai Komisijai bija jāpiemēro Paziņojums par garantijām, nav pamatots, jo Vispārējā tiesa tomēr ir izvērtējusi visus argumentus par šī paziņojuma neievērošanu, un ka tās sniegtās atbildes uz šiem argumentiem, izņemot pārsūdzētā sprieduma 338. punktā ietverto atbildi, netiek apstrīdētas.

146 Pārsūdzētā sprieduma 300. punktā, uz kuru attiecas Austrijas Republikas otrais arguments, Vispārējā tiesa noraidīja šīs dalībvalsts argumentu, saskaņā ar kuru Komisija esot pieļāvusi kļūdu, jo, novērtējot projekta darbības traucējumu risku nolūkā noteikt atbilstošu garantijas likmi, ir ņēmusi vērā finanšu līguma par starpību un valsts sekretāra vienošanās sekas. Tā būtībā norādīja, ka nekas neliedz ņemt vērā šīs sekas, jo attiecīgie pasākumi veidoja vienu veselumu un to sekas, it īpaši finanšu līgumā par starpību garantētā ieņēmumu plūsma, bija atbilstoši elementi, lai analizētu projekta darbības traucējumu riska varbūtību.

147 Tomēr ir jākonstatē, ka šis arguments ir balstīts uz kļūdainu pārsūdzētā sprieduma interpretāciju, jo tā 300. punktā nav minēts, ka, neraugoties uz finanšu līguma par starpību un valsts sekretāra vienošanās ņemšanu vērā, kredītgarantija bija pakļauta parastajiem tirgus apstākļiem.

148 Attiecībā uz trešo Austrijas Republikas argumentu, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa neesot konstatējusi, ka Komisija ir pieļāvusi tiesību kļūdu, ņemot vērā paziņojumu par garantijām, saskaņā ar kuru ir jānoskaidro, vai aizņēmējs nav nonācis finanšu grūtībās pamatnostādņu par grūtībās nonākušiem uzņēmumiem izpratnē, un šajā ziņā pārsūdzētā sprieduma 338. punktā esot pārnesusi pierādīšanas pienākumu, ir jānorāda, ka, pirmkārt, tās šī paziņojuma daļas, uz kurām pamatojas šī dalībvalsts, attiecas nevis uz atbalsta saderības ar iekšējo tirgu novērtēšanu, bet gan uz valsts atbalsta pastāvēšanu.

149 Otrkārt, šajā minētā sprieduma 338. punktā, kuru vienīgo Austrijas Republika ir minējusi šī argumenta pamatojumam, tiek vienīgi pabeigta pārbaude, kas šī sprieduma 323.–337. punktā ir veikta attiecībā uz Austrijas Republikas un Luksemburgas Lielhercogistes apgalvojumiem, saskaņā ar kuriem pierādījumi, kurus tās pirmo reizi ir iesniegušas tiesvedībā Vispārējā tiesā, pierādot, ka *EDF* bija finansiālas grūtības. Pēc to izvērtēšanas secinot, ka ar šiem pierādījumiem nevarēja pierādīt, ka *EDF* ir saskāries ar finansiālām grūtībām pamatnostādņu par grūtībās nonākušiem uzņēmumiem 9. punkta izpratnē, Vispārējā tiesa nav pārnesusi pierādīšanas pienākumu, kā to apgalvo Austrijas Republika. Līdz ar to šis arguments nav pamatots.

150 Attiecībā uz pēdējo Austrijas Republikas argumentu, saskaņā ar kuru valsts garantijai ir jāattiecas uz noteiktu maksimālo apmēru un tai ir jābūt ierobežotai laikā, ir jānorāda, ka tas ir nepieņemams saskaņā ar šī sprieduma 91. punktā atgādināto judikatūru, jo tajā nav precīzi norādīti kritizētie sprieduma, kuru tiek lūgts atcelt, elementi.

151 No tā izriet, ka piektā pamata otrā daļa ir daļēji nepieņemama un daļēji nepamatota. Tādējādi piektais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida.

152 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, apelācijas sūdzība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

153 Atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam, kas ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

154 Šajā lietā, tā kā Komisija ir lūgusi piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā minētajai dalībvalstij spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež segt pašai savus, kā arī atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus saistībā ar apelāciju.

155 Atbilstoši Reglamenta 140. panta 1. punktam, kas saskaņā ar tā 184. panta 1. punktu ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, dalībvalstis un iestādes, kuras iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Līdz ar to Čehijas Republika, Francijas Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Ungārija, Polijas Republika, Slovākijas Republika un Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

1) Apelācijas sūdzību noraidīt.

2) Austrijas Republika sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus saistībā ar apelāciju.

3) Čehijas Republika, Francijas Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Ungārija, Polijas Republika, Slovākijas Republika un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

[Paraksti]